

[Steen Folke]

ler alle udgifter ved depoternes drift. For 1980 drejer det sig om 8 mill. kr.

Det er muligt, at der er nogle, der føler større sikkerhed ved at vide, at disse depoter ligger dér. Mig løber det koldt ned ad ryggen.

Det nye i sagen er, at der nu også bliver oplagret amerikansk materiel i disse og kommende depoter. Netop i sidste måned blev der udlosset amerikansk flyammunition i Esbjerg havn, og denne ammunition blev transporteret til depoterne i Varde, Dejbjerg og Klosterhede. Der er nu planer om at oprette permanente depoter til amerikansk materiel på flyvestationerne i Karup, Ålborg, Vandel og Skrydstrup, som amerikanerne kan tage i brug i påkommende tilfælde. Også det kan der være nogle der føler større sikkerhed ved. Dem hører jeg afgjort ikke til.

De amerikanske flytropper skal kunne modtages i en krisesituation, altså på et tidspunkt, hvor der ikke er krig. Det er klart, at en sådan hjælpende hånd i sig selv kan bidrage til optrapning af en konflikt. Da amerikanske fly i en sådan situation kan være udstyret med atomvåben, er tæppet trukket væk under den officielle danske atompolitik. Samtidig er det klart, at udbygningen af depoter gør enhver snak om dansk suverænitet illusorisk. I en given situation, hvor amerikanerne og tyskerne finder det nødvendigt at tage depoterne i brug, er det utænkeligt, at en dansk regering vil kunne stille noget op.

Jeg finder det aldeles afgørende, at der bliver rejst en folkelig debat om disse depoter og om planerne for deres udbygning. Kun et massivt folkeligt pres vil kunne få socialdemokratiet og regeringen til at ryste lidt på hånden i denne sag som i sagen om atomraketterne.

Poulsgaard (FP):

Der var en ungkarl ovre i Jylland. Han gik til en ejendomsmægler, han ville købe en gård. Denne ejendomsmægler var også ægteskabsmægler. Ungkarlen fik sin gård, men så kom han i bekneb for en kone. Han gik hen til den samme mægler og sagde: kan du ikke skaffe mig en kone? Jo, det kunne denne ejendomsmægler eller ægteskabsmægler da, for han havde alle tiders unge pige, og han roste denne unge pige. Den unge mand blev lidt betænkelig: har hun da slet ingen fejl?

Jo, hun er en lille smule gravid, men det kan overhovedet ikke ses, sagde mægleren.

Jeg kom faktisk til at tænke på den historie, da jeg hørte hr. Ole Espersens tale her. Det stod så evig dejligt til her i landet. Der var overhovedet ingen problemer her i landet. Jo, der var nogle små skønhedsfejl, men det var faktisk ikke noget, som kunne ses.

Jeg ved ikke, hvilke kredse hr. Ole Espersen færdes i, men det er i hvert fald ikke de kredse, jeg færdes i – jeg er jo heller ikke professor. Jeg vil faktisk foreslå hr. Ole Espersen, at han tog ud og snakkede lidt med den danske befolkning og f. eks. købte en lille købmandsbutik. Der har været utallige inde hos mig i sommer, og de har sagt, at det går ad H til med det hele; den eneste branche, det går godt for, er den, der sælger motorsave, men ellers går alle andre brancher rivende tilbage.

Der er ingen problemer, siger hr. Ole Espersen. Der er nogle partier her i folkettinget, der har startet en ørkenvandring, og så lad dem da vandre vejen ud i ørkenen, men vi, der går den lige vej, vi går også den lige vej til fortabelse. Det glemte hr. Ole Espersen at sige.

Alle de, jeg har snakket med i sommer, har sagt: nu skal I snart samles, nu gør I vel noget ved problemet? Men folk ved jo godt, at vi gør ingenting ved problemet. Det skulle stå over folkettinget: her lades alt håb ude. Og alt håb lades i hvert fald ude med folk som hr. Ole Espersen og andre, og den verden, hr. Ole Espersen færdes i, og den verden, jeg færdes i, er noget forskellige. Det, der er problemet, er, at dette folketing ikke består af 11 partier, men af 2 partier. Det ene parti, det er de offentligt ansatte, og de dominerer herinde i uhyggelig grad.

Jeg tror ikke engang, det er af ond vilje, der er blevet så elendige forhold for erhvervslivet, som der er. Jeg tror, det er simpel uforstand. Når hr. Ole Espersen og andre teknokrater læser i avisen, at nu går det godt for A. P. Møller, han har overskud, så tænker de: ja, så kan vi godt lægge nye byrder på erhvervslivet, for giver A. P. Møller overskud, så giver hele erhvervslivet sikkert overskud. Og vi andre få stykker kan kun spjætte imod den smule, vi kan. Der er ingen løsning, og der er ingen håb.

Jeg tror såmænd heller ikke engang, det er statsministerens skyld. Jeg tror, han er de